DOMSTOLENS DOM
av den 8 oktober 1974 *

Mål 18/74

Syndicat général du personnel des organismes européens, Luxemburg, företrätt av ordföranden M. Metge, biträtt av R. Badinter, advokat vid Cour d'appel i Paris, med delgivningsadress i Luxemburg hos maître J. Welter, II B, avenue de la Porte-Neuve,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren J. Griesmar, med delgivningsadress i Luxemburg hos P. Lamoureux, juridisk rådgivare vid kommissionen, 4, boulevard Royal,

svarande.

Talan avser på förfarandets nuvarande stadium frågan om upptagande till prövning av talan om ogiltigförklaring av "kommissionens beslut av den 21 september 1973 om avdrag på lönen för oktober eller november 1973 för de tjänstemän och andra anställda vid kommissionen som deltagit i de strejker som ägde rum i november och december 1972".

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden R. Lecourt, avdelningsordförandena A. M. Donner och M. Sørensen (referent) samt domarna R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. Ó Dálaigh och A. J. Mackenzie Stuart,

generaladvokat: A. Trabucchi,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom talan som väckts den 6 mars 1974 har Syndicat général du personnel des organismes européens yrkat att domstolen ogiltigförklarar ett beslut av den 21 september 1973 i vilket Europeiska gemenskapernas kommission beslutat om avdrag på lönen för tjänstemän och andra anställda vid kommissionen som deltagit i strejkerna under november och december 1972.

2 Sökanden, som har väckt talan på grundval av artikel 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och artikel 173 i EEG-fördraget, har under förfarandets gång avstått från att åberopa den sistnämnda bestämmelsen.

3 Kommissionen, som är motpart, har genom skrivelse av den 5 april 1974 invänt att talan skall avvisas och hemställt att domstolen avgör den frågan innan målet behandlas i sak.

4 Kommissionen har för det första hävdat att den sökande fackföreningen saknar partsbehörighet.

5 Enligt artikel 24a i tjänsteföreskrifterna har tjänstemännen föreningsrätt och kan bl.a. vara medlemmar i fackföreningar eller yrkessammanslutningar för europeiska tjänstemän.

6 Den sökande fackföreningen är en organisation som samlar en betydande del av tjänstemännen och de övriga anställda vid de av gemenskapens institutioner och organ som är inrättade i Luxemburg och det finns ingen anledning att tvivla på att den är representativ.

7 Enligt föreningens stadgar är dess interna struktur av den art att den är tillräckligt självständig för att handla som ansvarig enhet i rättsliga sammanhang.

8 Kommissionen har godtagit föreningen som samtalspartner vid förhandlingar om problem rörande personalens kollektiva intressen.

9 Den sökande fackföreningen kan alltså inte frånkännas partsbehörighet.

10 Den i artikel 24a i tjänsteföreskrifterna erkända föreningsfriheten innefattar enligt de allmänna principerna för arbetsrätt inte bara rätten för tjänstemän och övriga anställda att fritt bilda vilka föreningar de vill, utan också rätten för dessa föreningar att vidta varje laglig åtgärd vid försvaret av medlemmarnas yrkesmässiga intressen.

11 Rätten att föra talan är en av de möjligheter som sådana föreningar har.

12 I gemenskapens rättsordning är emellertid utövandet av denna rätt underställd de villkor som föreskrivs genom det system med olika former av talan som föreskrivs i fördragen om upprättandet av gemenskaperna.

13 En vederbörligen bildad yrkessammanslutning har därmed enligt artikel 173 andra stycket i EEG-fördraget rätt att föra talan om ogiltighetförklaring av ett beslut som är riktat till den i den bemärkelse som avses i den bestämmelsen.

14 Däremot kan inte en direkt talan tillåtas inom ramen för de former av talan som avses i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna, på det sätt dessa bestämmelser verkställer artikel 179 i EEG-fördraget och motsvarande artiklar i EKSG-fördraget och Euratomfördraget.

15 Även om artikel 179 kan tjäna som grundval för regleringen av den rättsliga behandlingen av såväl enskilda som kollektiva tvister mellan gemenskapen och dess anställda, är det förfarande för klagomål och överklagande som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna utarbetat enbart med avseende på enskilda tvister.

16 Under dessa förhållanden är talan enligt artikel 91 förbehållen tjänstemän och övriga anställda.

17 Däremot öppnar artikel 37 andra stycket i domstolens stadga möjligheten att intervenera för varje person som har ett berättigat intresse av utgången av en tvist som underställts domstolen, däribland de tvister som avses i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän.

18 På grund av de faktiska och rättsliga omständigheterna i målet är domstolen alltså inte behörig att pröva en direkt talan som väckts av en yrkessammanslutning inom ramen för artikel 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän.

19 Följaktligen skall talan avvisas.

Rättegångskostnader

20 I enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

21 På grund av den väckta frågans allmänintresse bör dock vardera parten bära sin kostnad.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande:

1) Sökandens talan avvisas.

2) Vardera parten skall bära sin kostnad.

Lecourt Donner Sørensen Monaco Mertens de Wilmars

Pescatore Kutscher Ó Dálaigh Mackenzie Stuart

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 oktober 1974.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

R. Lecourt
Ordförande